उभयोःश्लोकयोर्येस्हताः तेयमानियमाश्च यद्वाउभयोः परन्तिरत्तयोः मुमुक्षोर्यमामुख्याः सकामस्यनियमामुख्याः स्हताइत्यर्थः अत्रहेतुमाह हियस्मात्उपासिताः सेविताः संतः पुंसांपरन्तानां निरुत्तानां चयथाकामं कामानुसारेणमोक्षमभ्युद्यं चढुहंती ति॥३५॥ मुमुक्षोरुपादेयान्शमादीन्हे यांश्वदुः खादीन्महाजनप्रसिद्धेभ्योविलक्षणानाह शमइत्यादिनायावत्समाप्ति एतेनैवतद्विपरीताअशमाद्योऽप्युन्नेयाः शमोमन्त्रिष्ठताबुद्धेः नतु शांतिमात्रम् दमः इंद्रियसंयमः नचौरादिदमनं तितिक्षाविहितदुः खस्यसंमर्षः सहनं नभारादेः जिब्होपस्थयोर्जयावेगधारणं धृतिः नतुअनुद्देगमात्र म्॥३६॥ दंडोभूतद्रोहः तस्यत्यागोदानम् नधनार्पणम् कामत्यागः भोगोपेक्षातपः नरुष्ठादि स्वभावोवासनातस्यज्ञयः प्रतिबंधःशौर्यं नविक्रांतिः सम्बद्धातस्यदर्शनमालोचनं सत्यविषयत्वात्तत्यम् नयथार्थभाषणमात्रम्॥३०॥ अन्यज्ञक्षतंस्नृतासत्याप्रयाचवाक् एवंचक्रतसत्ययोः स्फुट

एतेयमाःसिनयमाउभयोद्देशस्यताः॥पुंसामुपासितास्तातयथाकामंदुहंतिहि॥३५॥शमोमित्रष्ठता बुद्धेर्मइंद्रियसंयमः॥तितिसादुःखसंमषोजिव्होपस्थजयोपृतिः॥३६ ॥दंडन्यासःपरंदानंकामत्याग स्तपःस्यतम्॥सभावविजयःशोर्यसत्यंचसमदर्शनम्॥३ भा ऋतंचसूनतावाणीकविभिःपरिकीर्तिता॥कर्मस्यसंगमःशोचंत्यागःसंन्यासउच्यते॥३८॥धर्मइष्धनंनृणांयज्ञोऽहंभगवत्तमः॥दक्षिणाज्ञानसंदेशःप्राणायामःपरंवलम्॥३९॥भगोमऐश्वरोभावोलाभोमद्गक्तिरुत्तमः॥विद्यासिनिभिद्वाबाधोजुगु प्रान्हीरकर्मसु॥४०॥श्रीगुणानरपेक्षाद्याःसुखंदुःखसुखात्ययः॥दुःखंकामसुखापेक्षापंदितोबंधमोक्ष

वित्॥ ४१॥

एविवेकः क्रमप्राप्तत्याग्व्याख्यातुमादौततोऽर्थभेदेनशौचंव्याचष्टे तस्यापिमंगलत्यागह्यत्वेनत्यागाभेद्म
तीतेः क्रमसुअसंगमःअनासिकःशौचम् त्यागस्तुसंन्यासद्दितत्योभेद्द्रत्यर्थः ॥ ६८॥ नृणामिष्टंधनंधमःनपश्वादिसाधारणम् भगवत्तमःपरमेश्वरो
ऽहमेवयद्यः महत्व्यायद्योऽनुष्ठेयः निक्रयाबुर्ध्यत्यर्थः यद्यार्थदानंदक्षिणासाचद्यानेपदेशः नहिरण्यादिदानं तेनहियद्यहरूपोविष्णुःप्राप्यते दुर्दम्
दमनवलम् तच्यमनोदमनह्रपत्वात्प्राणायामद्दति ॥ ६९ ॥ लाभंव्याचित्व्यासुःप्रथमभगंततोभेदेनव्याचष्टे लोकेतयोरभेदप्रसिद्धेः भगोभाग्यत
चमेपेश्वरोभावोमदीयमेश्वर्यादिषाद्गुण्यमित्यर्थः उत्तमोलाभत्तुमद्रक्तिःनपुत्रादिः विद्याचात्मनिप्रतीतस्यभेदस्यवाधः नद्यानमात्रम् अकर्मसुज्
गुमाहेयत्वदर्शनं न्हीःनलज्ञामात्रम् ॥ ४०॥ गुणाएवश्रीभंडनम् निकरीटादिः दुःखसुखयोरत्ययः अतिक्रमः अननुसंधानं सुखनभोगः विषय
भोगापेक्षेवदुःखनाग्रिदाहादि बंधमोक्षेद्वयंचयोवेत्तिसपंडितः निवहन्मात्रम् ॥ ४१॥